N^ER 18

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 10 *Lutego v. s.* 1828 *Roku.*

Wiadomości Krajowe.

Żyrowice

w Powiecie Słonimskim gubernii Litewsko-Grodzieńskiey dnia 27 stycznia r. b.

Dnia dzisieyszego odbył się tu w cerkwi XX. Bazylianów z okazałą wystawą pogrzeb jednego ze znacznieyszych Obywatelów Gubernii Grodzieńskiey, JW. Andrzeja *Mikulskiego*, byłego Podkomorzego, który w 77 roku życia swojego, na dniu 24 bieżącego miesiąca i roku umarł, zostawiwszy po sobie żal nieukojony w sercach rodzeństwa i spółobywateli. Wczora wieczorem wyprowadzono ciało w Bogu zeszłego z jego majętności, *Stare Żyrowice*, o wiorst kilka stąd odległey. Żałobny karawan, zasmuconą zmarłego rodziną otoczony, postępował za długim szeregiem duchowieństwa Rzymskiego i Unickiego obrządku, któremu przewodniczył JW. Antoni Tupalski, Prałat i Oficyał Brzeski, Doktor ś. Teologii i Kawaler, przy licznie zebranem Obywatelstwie i cisnącym się tłumie ludu płci obojey. Cały ranek dnia dzisieyszego był poświęcony żałobnemu nabożeństwu: na które, oprócz familii, tyle się Chrześcian różnego stanu zgromadziło, że obszerny gmach świątyni, ledwie objąć ich zdołał. Mszę rekwialną śpiewał tenże JW. Oficyał, a kapłani obu obrządków w kazaniach i mowach, już podczas konduktu, już na mszy żałobney i przy włożeniu drogich ostatków do grobu, przywodząc za przykład do naśladowania nader rzadkie cnoty w Bogu zeszłego, i pobożnego bez obłudy chrześcianina, i męża sercem oddanego żonie, w smutku teraz pogrążoney, i naylepszego oyca dostoyney rodziny, i poddanego wiernego Tronowi, i obywatela dobrze powiatowi zasłużonego, i pana kochanego od sług i sobie podległych wieśniaków, byli oraz tłumaczami prawdziwego żalu. który się powszechnie malował na twarzach obecnych; do których łączył głos swóy jeden z synow obywatelskich, uczący się w tuteyszém gimnazyum, chcąc dać ostateczny dowod uszanowania, z jakiém wiek młody był za życia dla tak czcigodnego starca. Nakoniec JW. Broński Marszałek powiatu Słonimskiego i Kawaler, w imieniu Obywateli i Urzędników, czułém przemówieniem uczcił pamiątkę tegoto przykładnego męża: który w sercu każdego, co go znał osobiście, na szacunek i uwielbienie zasłużył. „Byłto albowiem mąż tkliwy, „mówił on między innémi, oyciec pełen troskliwości, pan sprawiedliwy, przystępny i dobroczynny, przyjaciel nieobłudny i niezachwiany, „sąsiad spokoyny i uczynny, gospodarz rządny, „uprzeymy i pełen gościnności, obywatel powszechném okryty zaufaniém, nader częsty „exekutor testamentow i opiekun prawie ciągły. Zasłużył on na tę skromną, lecz rzetelną w oczach spółobywateli i znajomych pochwałę; bo dla czcicieli prawdziwey cnoty nic nie „może bydź świętszego, nad oddanie powinnego „hołdu zasługom i cnocie, nad uczczenie pamiątki tych ludzi, którzy po sobie zostawili naśladowania godne i czasem niezatarte przykłady."

Francya.

Paryż dnia 30 stycznia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Dziś rozeszła się pogłoska na giełdzie tuteyszey, iż Panowie *de Labourdonnaye* i *de Lalot* weyda do Ministeryum.

W *Tulonie* zbiera się składka na wystawienie pomnika walecznemu chorążemu okrętowemu *Bisson*.

— *Dnia 30* —

(Z Monitora Warszawskiego).

Monitor umieścił postanowienie królewskie, oznaczające karę na woyskowych, którzyby dopuścili się kradzieży, czy to w pieniądzach, czy w rzeczach własnością ich kamratów będących, a to lat sześć ciężkiego więzienia, stosownie do prawa z dnia 12 maja r. 1793.

— Minister marynarki i osad zdał sprawę Królowi z okoliczności zaszczytney śmierci chorążego okrętu *Bisson*, który mając sobie polecone schwytanie korsarskiego statku *Panayotti*, po naykrwawszey utarczce przeciwko nie równie większey sile, potrafił wysadzić go na powietrze, nie chcąc zostawiać go w posiadaniu innych korsarzy, co go już byli opanowali. Król Jmć zwrócił uwagę na postępowanie sternika Trémintin, adjunkta chorążego Bisson, który, dzielnie wśród bitwy pomagając swemu kapitanowi, wyleciał ze statkiem, a chociaż ciężko pokaleczony uniknął jednak śmierci. Monarcha raczył wynagrodzić okazaną waleczność i poświęcenie się tego sternika, mianując go postanowieniem z dnia 27 b. m. kawalerem królewskiego orderu Legii Honorowey.

— Przez postanowienie Ministra spraw wewnętrznych, PP. Laya i Briffant, członkowie Akademii francuzkiey, wyznaczeni są do roztrząsania dzieł teatralnych.

— Giełda w sobotę była próżna; wszyscyprawie kupcy znaydowali się w kościele ś. Rocha, gdzie Xiążę Ney brał ślub z panną Lafit. Kościoł przepełniony był ludźmi. Wielu członków izb obudwóch, nayznakomitsi woyskowi, kupcy i adwokaci byli przytomni: przyległe nawet ulice napełnione były ludźmi, którzy nie mogli pomieścić się w kościele.

— Czytelnicy nasi może ciekawie tu przyymą wyliczenie imion różnych ministrów angielskich mianowanych do każdego zosobna wydziału, do śmierci Lorda Liverpool. Tym sposobem można sobie będzie zrobić dokładne wyobrażenie niejako wymiaru odmian gabinetowych aż do dzisieyszego składu torysów: *Pierwsi ministrowie*: Hrabia Liverpool. Canning. Goderich. Wellington. *Kanclerze*: Eldon. Lyndhurst. Lyndhurst. Lyndhurst. *Prezydenci rady*; Lord Harowby. Harowby. Harowby. Bathurst. *Tayni pieczętarze*: Hrabia Westmoreland. Carlisle. Carlisle. Ellenborongh. *Ministrowie spraw wewnętrznych*: Peel. Stourge-Bourne. Lansdown. *Ministrowie spraw zewnętrznych*: Canning. Dudley. Dudley. Dudley. *Kanclerze skarbowi*: Robinson. Canning. Herries. Goulburn. *Ministrowie osad*: Bathurst. Goderich. Huskisson. Huskisson. *Wielcy admirałowie*: Melville. Xiążę Klarencyi. Xiążę Klarencyi. Xiążę Klarencyi. *Wielcy mistrzo-*

wie artyleryi: Anglesea. Anglesea. *Prezydenci biura kontrolli.* Wynn. Wynn. Melville. *Kanclerze xięstwa Lancastru:* Bexley. Bexley. Bexley. Aberdeen. *Prezydenci biura handlowego:* Huskisson. Huskisson. K. Greent. K. Greent. *Dyrektorowie mennicy;* Tierney. Tierney. Heries.

— *Dnia 1 lutego.* —

Autor tragedyy: *Leonidasa*, *Turnusa*, i *Wilhelma Tella*, Pan Pichat, po długiey i bolesney chorobie, umarł w tych dniach w Paryżu. Pan Pichat miał dopiero lat 39; zostawił żonę i dwoje niedorosłych dziatek bez sposobu do życia.

Pan Garneray, morski malarz gabinetowy przy Xięciu Delfinie, i P. Decamps, którzy mają zrobić plan bitwy pod Navarinem, wypłynęli z Toulonu na korwecie *Philoméle.*

Jeden z dzienników porannych pisze: ,,Pewnieyszem, niżli dymissya dwóch głównych członków gabinetu, jest przyszłe uwolnienie się Hrabiego *Chabrol*, ministra marynarki. Mniemają, że dymissya jego nieodmienie została postanowioną, i tylko chodzi o wybór jego następcy.”

Mówią, iż na jedney z ostatnich rad postanowionem zostało przywrócenie gwardyi narodowey. Podług gazety *Quotidienne*, w ministerstwie woyny przedsięwzięto nową organizacyą.

Arcybiskup paryski mianowany został prezesem, a P. Mounier sekretarzem kommissyi do szkół duchownych, która dnia wczorayszego zebrała się w zupełności w jedney z sal rady stanu. Zapewniają, że Kommissya, przed ustaleniem swojego zdania, zażądała nowych objaśnień.

Naystarszy laty mający prezydować w Izbie deputowanych jest P. Rollier de Fougéres. Za czasu rewolucyi był kapitanem inżenierów, a poźniey członkiem rady Starszych i Pięciuset.

(z Gazety Lwowskiey.)

Postanowienie Królewskie z dnia 20 stycznia względem nowo utworzonego Ministeryum handlu i rzemiosł jest brzmienia następującego:

Karol i t. d. Nie wątpiąc o zamiarze, w jakim postanowieniem naszém z dnia 4 t. m. uznaliśmy za dobre, utworzyć osobne Ministeryum dla handlu i przemysłu w naszém Królestwie, i chcąc oraz zakres działania tego nowego Ministeryum w takim sposobie oznaczyć, iżby przez takowy wszelka niepewność i trudność względem stosunków onegoż do innych wydziałów ministeryalnych została usunioną, przeto po wysłuchaniu Naszey Rady, rozkazaliśmy i rozkazujemy, co następuje:

Artykuł I. Zakres działania Naszego ministeryum, postanowieniem Naszém z dnia 4 stycznia dla handlu i rzemiosł ustanowionego, zasadza się na następujących atrybucyach: Porządek i kierowanie stosunków naszego rządu z jeneralnemi radami handlu i rękodzieł, z izbami handlowemi, wydziałami doradczemi i izbami sztuk technicznych i rękodzieł, i z innemi organami do potrzeby i interesów handlu i rzemiosł, policya giełdy handlowey i mianowanie maklerów towarami i sensalow wexlowych przy giełdzie Paryzkiey, których mianowanie należało dotąd do attrybucyi naszego ministra skarbu, rozpoznania próśb od bezimiennych towarzystw i wzajemnych assekuracyi, jako też potwierdzenia ich statutów i regulaminów; zaprowadzenie lub zniesienie jarmarków, gdy takowy zaydzie przypadek; werefikacya i potwierdzenie wykazu Notablów stanu kupieckiego, z którego wybierani będź powinni członkowie sądu handlowego; propozycya i przeznaczenie nagród za rybołostwo na oddalonych morzach, jako też do wszystkich zachęceń, uznanych za konieczne dla rozwinienia handlu i manufaktur; jednakowoż wyjąwszy te nagrody, które zasadzają się jedynie na odpłacie tax ze skarbu podniesionych, która to odpłata w takim razie, i na potém jak wprzód nastąpić powinna w zarządzie ceł pod powagą Naszego Ministra skarbu; — zarząd konserwatoryum sztuk i rzemiosł i innych podobnych szkół królewskich realnych; sporządzanie patentów na wynalazki i wykonanie ściągających się w téy mierze ustaw; — rozpoznanie i potwierdzenie regulaminu ściągającego się do zarobkowości; kierowanie środkami ściągającemi się do wystawy płodów przemysłu; — przez związek tego Ministerstwa z innemi Ministerstwami osiągnąć centralizacyą tego wszystkiego, co w skutek udowodnionych faktów i okoliczności przez zarząd jeneralny, i korrespondencyą Naszych Ajentów zagranicznych i w osadach, i Naszych Dowódzców stanowisk na różnych morzach jest właściwe, aby tryb i potrzeby Naszego handlu i Naszey żeglugi poznać i umieć ocenić; — zbiór wszystkich dokumentów, łącznie z temi, które będą w innych wydziałach Ministeryalnych sporządzane, właściwe do wyjaśnienia sił handlu i przemysłu; propozycye i kierowanie wszystkiemi śledztwami, które do tego dążą, aby lepiey poznać onych siły, i by to wszystko, co rozwinienie onych może przyspieszyć, z większą oznaczyć pewnością; — przygotowanie projektów do prawa i postanowień ściągających się tak do wewnętrznego, jakoteż zewnętrznego handlu.

Art. 2. Hrabia Saint-Cricq, mianowany postanowieniem Naszém z d. 4. stycznia b. r. Ministrem Sekretarzem stanu i Prezydentem naywyższey rady handlu i osad, będzie miał tytuł Ministra Sekretarza stanu w wydziale handlu i rękodzieł.

Art. 3. Kredyt wykazany wydziałowi spraw wewnętrznych, a przypadający dla służby wydziału handlu i rękodzieł, jakoteż ów kredyt, który dotąd wydziałowi skarbowemu na potrzeby biura handlu i osad był wykazany, powinny być w budżet przeniesione, które Minister handlu i rękodzieł ku potrzebie swojego wydziału, do Naszego zatwierdzenia przełoży.

Art. 4. Nasz Minister Sekretarz stanu, każdy w swoim zakresie działalności, upoważniony do wykonania ninieyszego postanowienia.

Dan w zamku Naszym Tuileryiskim w Paryżu d. 20. Stycznia roku zbawienia 1828, panowania Naszego czwartego.

K a r o l.

Na rozkaz Króla: Minister Sekretarz stanu handlu i rękodzieł: Saint-Cricq.

A n g l i a.

Londyn dnia 29 stycznia.

(z Gazety Warszawskiey).

Jedna z gazet wychodzących w *Dublinie* umieściła następujący artykuł: „Uwiadamiamy zacnych Parów obu krajów, iż wszyscy członkowie stronnictwa *Whig* w Izbie wyższey znaydować się będą na pierwszém posiedzeniu następnego Parlamentu, dla utrzymania środka, mającego ściśły związek z postępowaniem Izby w jey czynnościach, a to przez cały ciąg posiedzeń. Jest więc obowiązkiem wszystkich zacnych Parów, którzy są pierwszemi i wiernemi podporami protestanckiey naszey konstytucyi, aby byli obecnemi, lub mieli pełnomocników, celem zniweczenia intrygi stronniczey. Przedmiot jest tak delikatny, iż nie możemy się jaśniey oświadczyć. Prosiemy dobrze myślących wydawców pism publicznych o umieszczenie tego artykułu.”

Słychać, iż ministrowie podadzą Parlamentowi wniosek, aby dla Vice-Hrabiny *Canning*, wdowy po zmarłym pierwszym Ministrze wyznaczył 8000 funtów szterlingów (320,000 zł. pol.) dożywotniey pensyi.

Gazeta *Times* twierdzi, iż od roku 1815 ciężary czyli podatki publiczne narodu Angielskiego, mimo rozmaitych Kanclerzy skarbowych i pięknych ich mów nie zmnieyszyły się. W roku 1815 wynosiły 47 milionów 131,500 funt szterl. (1885 milionów 260,000 zł. pol.), a w roku zeszłym 47 milionów 290,000 funtów szterlingów; 1891 milionów 600,000 zł. pol.).

— *Dnia 30* —
(*z teyże gazety.*)

Sukiennicy w *Rochdale* i okolicach tego miasta, porzucili robotę ponieważ uważają machiny za szkodliwe swojemu zarobkowi, a właściciele fabryk postanowili nie zważać wcale na ich opór, i usiłują rozwiązać związek tkaczów, którzy uchwalili na ostatniém zgromadzeniu, nie kupować nic od tych rzemieślników, którzy do związku ich nie należą i przez składki do wspólnego celu nie chcą się przykładać.

Słychać, iż Xiążę *Wellington* wkrótce po mianowaniu Pana *Canning* pierwszym Ministrem, pokazywał kilku znakomitym członkom obu Izb Parlamentu, odebrany od niego list, w którym się zapytuje, czyliby Xiążę radząc się swojego uczucia mógł bydź pierwszym Ministrem, i razem jaśnie dowodzi, iż każdy poddany angielski, jakkolwiek wielkie przymioty i zdatność posiadający, ze względu na konstytucyą nie mógłby razem piastować urzędu pierwszego Ministra i mieć naczelne dowództwo woyska. Xiążę okazując ten list, zgadzał się zupełnie na zawarte w nim myśli.

Przed kilku dniami pewny Pan chciał przez subtelne zapytania dowiedzieć się od Xiążęcia *Wellingtona* o nowych mianowaniach. Xiążę przerwał mu mowę, dotknął się ręką swoich włosów na głowie, i rzekł: *Gdyby włosy moje wiedziały co się dzieje w głowie, kazałbym je zupełnie ogolić, i nosiłbym perukę.*

W *Portsmouth* uzbrajają okręty liniowe *Revenge* i *Melville*. Pierwszy ma zastąpić jeden z takichże okrętów naszych na morzu Śrzódziemnem, a drugi wspólnie z okrętami *Ocean*, *Windsor*, *Castle*, i kilku statkami przewozowemi, zabierze woysko angielskie z Portugalii. Skoro wiatr dozwoli, okręt bombardyerski *Terror* popłynie z pieniędzmi z *Portsmouth* do *Malty*. Statki bombardyerskie *Etna* i *Infernal* są przysposobione do żeglugi w *Portsmouth*, i tylko czekają rozkazu.

Fregaty *Pearla* i *Undaunted* znaydowały się jeszcze onegday w *Plymouth*, nie mogąc wyyść pod żagle dla przeciwnego wiatru. Infant Portugalski *Don Miguel* zwiedził dnia 25 b. m. magazyn żywności w *Plymouth*, a potém bióro ważenia towarów. Kazał się sam zważyć, i okazało się, iż waży funtów 153. Dnia 28 b. m. miał dać bal, na który blisko 200 osób zaprosił.

(z Monitora Warszawskiego).

Gazeta urzędowa donosi o mianowaniu Lorda Beresford wielkim mistrzem artyllery.

Gazeta *Times* pisze, iż chodzi wieść jakoby Lord Goderich miał zostać członkiem gabinetu, ale bez ministeryum. P. Wallace wyniesiony jest do godności Para.

Standard upewnia że Lord Goderich głosować będzie z nowem ministeryum, i że nawet w tym jeszcze miesiącu weydzie do rady z innymi ministrami. Dodaje że Lord Goderich przyrzekł Monarsze wspierać nowych ministrów, skoro P. Huskisson i inni torysi, tak nazwani *Torys-Canning*, zostali członkami gabinetu.

Ciągłe ulewy bezdennym prawie uczyniły bruk P. Mac-Adam w obwodzie Brighton; mianowicie ulica pomiędzy Lewes i Newhaven podobna jest do kałuży. Niziny znowu są zalane i tak wydają się jak jeziora.

Prace przedsięwzięte w celu zatkania nowego otworu w drodze pod Tamizą, popierane były z wielką czynnością w tygodniu zeszłym; jednakże przeciskanie się wody trwa dotąd. Około 200 beczek gliny w worach i płachtach spuszczono na dno, a obeyrzenie robot w dzwonie nurkowym robi nadzieję zupełnego i ostatecznego już zabezpieczenia się przeciw podobnym zdarzeniom. Tym czasem machina parowa już wyczerpuje wodę, chociaż jeszcze otwór nie zupełnie zabity; i mniemają, że właśnie to jey działanie przyczyni się wiele do umocnienia warstw gliny na dnie rzeki, i że także poda sposobność prędszego odkrycia ciał nieszczęśliwych siedmiu robotników, których woda zalała.

AUSTRYA.
Wiedeń dnia 1 lutego:
(z Gazety Warszawskiey).

Dnia 24 z. m. przybył tu z *Rio-Janeiro* Margrabia *Barbacena*, wysłany z poleceniami do tuteyszego dworu. Mają się one ściągać do testamentu zmarłey Cesarzowey *Leopoldyny* Brezylijskiey. Pojedzie on z *Wiednia* do *Lizbony*, gdzie dopełnić ma poleceń Cesarza *Don Pedro* względem spuścizny Króla *Jana*, szacowaney 54 miliony, i jey podziału. Połowę otrzymać ma Królowa wdowa, drugą połowę dzieci w równych częściach.

NIEMCY.
Od brzegow Menu dnia 3 lutego.
(z Gazety Warszawskiey).

Zmarły sławny rzeźbiarz *Canowa* ukończył w ciągu życia swego ogółem 53 posągów marmurowych, 12 grup, 14 nagrobków, 8, wielkich pomników, 9 figur kolosalnych, 51 popiersiów i sztuk płasko-rzeźby, w ogóle 177 dzieł mistrzowskich, które sławę jego w różnych krajach Europy, i w Ameryce, w potomne czasy uwieczniać będą.

Dnia 31 z. m. umarła w *Weymarze* 91 lat mająca wdowa *Kotzebue*, matka zmarłego Radcy Stanu tegoż nazwiska. Zostawiła syna, wnuków i prawnuków.

Jeszcze w grudniu r. z. postrzegano dwie plamy na słońcu; liczba ich powiększyła się potém, i d. 21 stycznia widziano ich nawet 8, z których jedna wielka była prawie w śródku, a inne w stronie wschodniey i zachodniey. Mniemaniem jest, iż plamy na słońcu oznaczają gorące lato.

PRUSSY.
Berlin dnia 4 lutego.
(Z Gazety Warszawskiey).

Kommissya Kwidzyńska, do regulowania posiadłości włościan, przy pomocy 9 Kommissyy specyalnych, była tak czynna, iż w przeciągu 10 lat utworzyła 3151 nowych właścicieli, którzy otrzymali 289,636 morgów gruntu, wartujących 1,479,625 talarów; zniosła ona 205,419 dni pieszych i 110,971 sprzężaynych robocizny, za wynagrodzeniem właścicieli w summie 5,393,800 talarów. Nadto, za jey staraniem ukończono 1526 processów, wyjęto zpod prawa wspólności 1,052,965 morgów, a 1051 morgow uwolniono od służebności.

HISZPANIJA.
Madryt dnia 18 stycznia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Jest podobieństwem do prawdy, iż na wiosnę woysko francuzkie ustąpi z *Kadyxu*: kilka bowiem półków hiszpańskich otrzymało rozkaz udania się z Kastylii i Arragonii, do *Sewilli*.

Wielkorządzca wyspy *Kuba*, który 6 tygodni bawił w *Madrycie*, wyjechał do *Sewilli*, gdzie myśli zaciągnąć 1,500 ludzi do woyska, i wziąć ich z sobą do *Hawanny*, dla wzmocnienia tameczných półków.

Takie panuje niebezpieczeństwo na gościńcach w kraju naszym, iż wiele kupców assekurują towary prowadzone z *Kadyxu* do *Madrytu*, tak, jak gdyby posyłane były morzem.

Powszechnie teraz mówią, że Królowa znayduje się przy nadziei. — Utrzymują, że niedawno chciano otruć doktora *Cestillo*, lekarza Królewskiego. Lecz silna konstytucya lekarza i dana mu śpieszna pomoc ocaliły mu życie.

Od czasu zniesienia urzędu Intendenta Policyi na mocy wyroku z d. 13 grudnia r. z., popełniają się tu coraz licznieysze zabóystwa. Niedawno zamordowano za nadeyściem nocy dwóch urzędników.

— *Dnia 18* —
(z Monitora Warszawskiego.)

Z Hawany przybył tu P. Arieta, bogaty negocyant tamteyszy, ofiarując rządowi naszemu, w imieniu kupców osady, pożyczkę 30,000,000 realów (pół osma miliona franków), a to jeśli rząd zechce nadać pewne swobody jey handlowi, któreby przyniosły wielkie dla niey korzyści.

(*)

Rada stanu zaymuje się od kilku dni bardzo pilnie ważnemi interessami jey poleconemi; do tych należą mianowicie: 1) Wybór środków postępowania przeciwko krajom barbarzyńskim, w przypadku wybuchnięcia woyny pomiędzy Portą i trzema mocarstwami sprzymierzonemi. 2) Nowy popis woyskowy w celu wzmocnienia regularnego woyska i utrzymania w Katalonii, gdy Król ją opuści, przynaymniey 20,000 ludzi. 3) Środki wynalezienia funduszów na koszta takiego popisu. 4) Opłacenie haraczu Cesarzowi marokańskiemu i Dejowi w Tuniecie. 5) Zgodzenie rozmaitych mocarstw względem zajęć i zaborów na morzu. 6) Zawarcie traktatu handlowego ze Stanami Zjednoczonemi. 7) Zupełne opuszczenie Hiszpanii przez Francuzów. 8) Potrzebne ograniczenie względem wprowadzania płodów francuzkich. 9) Nowa tarifa celna. I nakoniec 10) odesłanie wszystkich zbiegów portugalskich, bez różnicy, do ich oyczyzny.

Turcya.

Od granic tureckich 22 stycznia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Listy prywatne z *Tryestu* wyrażają, iż dowódcy eskadr sprzymierzonych na morzu Śróddziemném ogłosili wszystkie porty greckie i warownie, zajęte przez Turków, za będące w stanie zamknięcia, i że już kilka okrętów wojennych krąży przed *Patras*, *Modon*, *Coron* i *Nawarynem*, dla poparcia tego oświadczenia.

Donoszą z *Zante*, iż *Ibrahim* Basza z większą częścią woyska swego, pozostał w Morei, i czeka rozkazu od oyca swego. Na okrętach, które d. 20 grudnia wypłynęły z *Nawarynu*, ma się znaydować wiele rodzin greckich. Okręty te udały się do *Alexandryi*.

— Dnia 24 —

List jenerała *Church*, pisany z *Dragomestre* d. 1 grudnia wyraża: „Po bardzo przykrym ale szczęśliwym pochodzie, od *Karyntu*, do przylądka *Papas*, potrafiwszy omylić Turków we wszystkich naszych obrótach, zabrawszy im mnóstwo niewolników, i dźwignąwszy sztandar powstania w czterech prowincyach: *Kalawricie*, *Vostiza*, *Patras* i *Gastuni*, którym rozpacz broń z ręki była wytrąciła, — przeszliśmy szerokie równiny *Patrasu*, pomimo woysk *Achmeta* Baszy i groźney jego jazdy. Przybywając do mieysca, zkąd miałem na okrętach wyprawić woysko do Grecyi Zachodniey, z szybkością umocniłem stanowisko i dopełniłem wsadzenia go na statki. Pochód nasz przez cały Peloponez od jednego aż do drugiego końca, połączony był ze wszelkiemi, jakie tylko sobie można wystawić, trudnościami: odbywał się przy nayniepogodnieyszey porze w Grecyi. Przez dwa miesiące ciągle deszcz padał, i my bez namiotów musieliśmy wytrzymywać wściekłość wszystkich prawie żywiołów. Ostatni dzień naszego pochodu w Morei, wśród piękney równiny *Patras*, pamiętnym będzie nazawsze. Udało mi się ukryć moje obróty przed Turkami, których siły były ogromne; tak dalece, że tegoż samego dnia jeszcze, *Achmed* Basza, w 5,000 piechoty i 1,500 jazdy, przebywał równinę z jedney strony, gdy ja prawie tuż za nim przesuwałem się z moją piechotą, w liczbie 1,000 ludzi. Gdy siły nieprzyjacielskie w *Patras* i okolicach, mocne były około ośmiu tysięcy żołnierzy, niemogliśmy więc inaczey, jak tylko przez obróty, celu naszego osiągnąć, i udało nam się wsiąść na okręty prawie pod okiem Turków, w odległości wystrzału z karabina. Tu właśnie wysiedliśmy na ląd, i zająwszy stanowisko obozujemy w okolicy. Za zbliżeniem się naszém, Turcy cofnęli się ku *Preveza* i *Missolundze*. Skoro tylko potrafię uformować mieszkańców tuteyszych, którym przytomność nieprzyjaciela odebrała odwagę, zdaje się że będziemy mogli zacząć nasze działania z nayważnieyszey strony tey twierdzy. Osada *Missolungi*, jak mówią, wynosi 3,000 ludzi. Wyprawiłem już statki po resztę mojego woyska, i czekam tylko ich powrótu, aby ruszyć w pochód i nadać woynie nowy obrót w tey części kraju."

— Dnia 25 —

Pan *Eynard* ogłosił w *Genewie* dwa następujące listy pułkownika *Heidegger*: 1) z *Poros* dnia 13 grudnia 1827. „Od czasu bitwy Nawaryńskiey, panuje tu wielka czynność, co jednak do chwili przybycia Prezydenta, nie będzie miało stanówczych skutków, albowiem tymczasowemu rządowi brakuie zgodności i znaczenia. *Karatasso* i *Grisiottis* wysiedli w *Trikeri*. Zajęli miasto, kilkaset Turków trupem położyli, i dwie chorągwie posłali do *Eginy*. Naczelnicy góry *Olympu* połączyli się z nimi, przez co mają blizko 3000 woyska, z którym chcą wylądować w *Negreponcie*. Kommissya dała tym celem 7200 kilogramów żywności. Jenerał *Church* otrzymał z *Korfu* znaczną ilość pieniędzy, za które będzie mógł nabyć broni i żywności. Przysposabia się wyprawa przeciw *Kandyi*; gdyby odezwa Admirałów eskadr sprzymierzonych niezatrzymywała Lorda *Cochrane*, możnaby teraz wiele zrobić. Bardzo potrzebujemy pieniędzy; oprócz kilku tysięcy piastrów i 20,000 franków, Kommissya nie ma nic więcey, a utrzymanie woyska i potęgi morskiey wiele kosztuje. Na same fregaty wydaje się co miesiąc 3000 piastrów." 2) z *Poros* d. 19 grudnia 1827. „W tey chwili dowiadujemy się o wyjeździe Posłów Mocarstw sprzymierzonych ze *Stambułu*. Spodziewam się, iż kiedy Turcy chcą woyny, Admirałowie nie będą już wstrzymywać Lorda *Cochrane* od dalszych działań, i Grecy przedsięwezmą wyprawy przeciw *Kandyi*, *Scio* i *Negrepontowi*. Lord *Cochrane* stara się usilnie uśmierzyć rozboje morskie; lecz dotąd zabrał tylko jeden statek rozboynic[illegible] zupełnie uzbrojony i opatrzony w żywność. Przy[illegible]ł go potém do floty narodowey." Przydaje daley Pan *Eynard*, co następuje: „Oprócz pieniędzy, o których pułkownik *Heidegger* donosi, odbierze Kommissya d. 1 stycznia 20,000 franków; dnia 25 stycznia posłałem znowu 18,000 franków z funduszów niemieckich. W ciągu tego miesiąca popłynął z *Ankony* okręt z kartoflami ofiarowanemi w Szwaycaryi, i inną żywnością. Hr. *Viario Capodistrias* pisze do mnie z *Korfu* pod d. 30 grudnia: „Dnia 29 b. m. wypłynął ztąd okręt wojenny dla spotkania brata mego na morzu Adryatyckiém; Pan *Stratford Canning* przybył tu z całym swoim orszakiem; Jenerał *Church* zamyśla uderzyć na *Missolungę*; Kapitan *Hastings* kieruje działaniem eskadry greckiey przy *Missolundze*; codzień spodziewają się poddania warowni na wyspie *Scio*, (co jak już donieśliśmy, nastąpiło); brat móy uda się może do *Malty*, a ztamtąd do *Eginy*." Reszta tego listu obeymuje szczegóły o wyprawie do *Kandyi* i *Negrepontu*.

Kurs wexlow i pieniędzy w St. Petersburgu
Dnia 3 lutego.

Na Londyn	— 3 miesiące	pens.	$10\frac{25}{64}$, $\frac{15}{32}$	za rub. assygn.
— Amszterdam	na 65 dni .	cens	$51\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$	
— — —	na 3 mies.	—	$51\frac{7}{8}$	
— Hamburg	— 65 dni	szil. ban.	$9\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$	
— — —	— 3 mies.	— —	$9\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$	
— Paryż	— 70 dni	santin.	$108\frac{1}{2}$	
— — —	— 3 mies.	— —	$108\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$	
Czerw. zł. holend.			r.	kop.
Rubel złoty			— —	— —
Rubel srebrny			3 —	$72\frac{1}{2}$

Nieustający dochod Kommissyi umorzenia długow:

6% assygnacyami	—	procen.
6% srebrem	—	
6% także	—	

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Nᴿᴵᴿ 6

DODATEK
DO GAZETY
KURYERA LITEWSKIEGO Nᴿᵘ 18.

Wilno dnia 10 lutego v. s. 1828 roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

Względem oddawanych do rekrutow mieszczan, przekonanych o kaleczenie członków.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali: *naprzód*: przesłaney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera, Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia kopii Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa następującey treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, z powodu otrzymanego od Powszechnego Zebrania S. Petersburskich Departamentow Rządzącego Senatu przełożenia, względem oddawanych do rekrutów mieszczan, przekonanych o kaleczenie członkow, rozpatrzywszy następujące pytania: 1) jak postępować z mieszczanami i włościanami skarbowemi w takiém zdarzeniu, kiedy oddawany na rekruta przekonany będzie o rozmyślne siebie skaleczenie dla uwolnienia się od zostania rekrutem? i 2) jakim sposobem powinno się odbywać śledztwo o skaleczenie mieszczanina? na rozwiązanie tych pytań *przez opinią postanowiła*: 1) ażeby w karaniu tak skarbowych włościan jako i mieszczan, za umyślne skaleczenie sobie członków dla uwolnienia się od zostania rekrutem, postępować również, jak i z obywatelskimi włościanami, tojest: na mocy 6go punktu 3go rozdziału Jeneralnego o naborze rekrutów Urządzenia; i że zatem moc Naywyżey utwierdzoney d. 4 marca 1812 roku opinii Rady Państwa, co się ściąga karania skarbowych włościan, skutku mieć już nie może; i 2) śledztwo o mieszczanach względem pozornego kaleczenia członków, dla uwolnienia się od zostania rekrutem, odbywać tak, jak postanowiono w ukazie 27 listopada 1813 roku, o skarbowych włościanach, z tą tylko odmianą, ażeby do śledztwa o mieszczaninie, przestawać na świadectwie 12stu mieszczan pod przysięgą." Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: *„Ma bydź podług tego."* S. Petersburg 2go listopada 1827." I *powtóre* sprawki. Rozkazali: o wyżey pomienioney Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Urzędowych mieysc i osób dla należytey, do kogo się co z nich ściągać będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania przesłać uwiadomienia. Dnia 28 listopada 1827 roku. (Z Powszechnego pierwszych trzech Departamentow Zebrania.)

O tém ażeby Naywyżey potwierdzoney d. 28 grudnia 1821 roku opinii Rady Państwa, w przyłączonych od Polski guberniach, przy uzyskiwaniu partykularnych długow, nie trzymać się.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow wysłuchał kopii sprawy, wymagającey rozwiązania: czyli się trzymać Naywyżey potwierdzoney w dniu 28 grudnia 1821 roku opinii Rady Państwa, w przyłączonych od Polski Guberniach, przy uzyskiwaniu partykularnych długow? Rozkazali: Ponieważ Naywyżey potwierdzona 24 lutego 1819 roku opinia Rady Państwa, przez którą rozkazano: wszelkie partykularne uzyskanie od obywateli przyłączonych od Polski guberniy, jak za wexlami, tak i za obligami, odbywać podług praw, temu krajowi zostawionych, nie odmieniona przez drugą Naywyżey potwierdzoną w dniu 28 grudnia 1821 roku opinią Rady Państwa, dozwalającą Rządom Gubernialnym długowe zobowiązania się przyymować do uzyskiwania na dawnieyszey osnowie od tych dłużników, którzy, będąc obowiązani przez służbę, nie mogą sami przybyć do tego Policyynego mieysca, któremu, ze swojego zamieszkania, podlega odpowiadający; podług tego więc Rząd Gubernialny Mohilewski, ostatnią Naywyżey utwierdzoną opinią nieprawnie przyjął sobie za przewodnictwo do trzymania się w tamteyszey gubernii, jako na osobnych prawach zostającey. Takowe niepostrzeżenie się wskazać jemu dla następney ostróżności, ponowiając, zgodnie z opinią 1go Oddziału 3go Departamentu Senatu, ażeby się on trzymał istotney mocy wyżey wyłożoney Naywyżey potwierdzoney opinii 1819 roku, nie ścieśniając się, nieodnoszącą się do niey pomienionem postanowieniem 1821 roku; ażeby zaś podobne niewyrozumienia nie zachodziły i w innych przyłączonych od Polski guberniach, dla tego uprzedzenia tamecznym mieyscom i osobom, również i dla powszechney wiadomości dać wiedzieć o tem przez drukowane ukazy; a zaś do Departamentow Senatu, do Powszechnego Zebrania Mos-

kiewskich Departamentow i do Nayświętszego Rządzącego Synodu, przesłać uwiadomienia. Listopada 28 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow).

O tém, ażeby sztrafow, naznaczonych za przetrzymywanie włoczęgow w tych sprawach, w których dekreta nie weszły jeszcze w moc prawną, na osnowie Naymiłościwszego Manifestu nie uzyskiwać.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż przez rezolucyą Sądu Kryminalnego Ekaterynosławskiey Izby 13 sierpnia 1826 roku, osądzono obywateli Tytusa i Ignacego Stockich, za przetrzymywanie włoczęgow, osztrafować na rzecz Skarbu każdego piędziesięcią rublami, iakowe sztrafowe pieniędze wciągniono do niedoimki do Powiatowego Podskarbstwa Nowohradskiego. Lecz w czasie przywiedzenia do wypełnienia pomienioney rezolucyi Kryminalney Izby, Ekaterynosławski Cywilny Gubernator znayduiąc z jedney strony, iż chociaż ona weszła była na jego potwierdzenie przed wydaniem Naymiłościwszego Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, lecz przezeń potwierdzona niepierwiey, jak 18 września tegoż roku, z takiém przy tém przełożeniem, iż Izba Kryminalna, maiąc na uwadze pomieniony Manifest i czas potwierdzenia tego wyroku, zastosuje się do niego, a z drugiey, że Noworossyyski Jenerał-Gubernator w podobney sprawie rozwiązał, iż zgodnie z Manifestem 22 sierpnia 1826 roku powinni bydź uwolnieni od sądu i śledztwa wszyscy ci podsądni, na których rozciąga się ten Manifest, chociażby przed wydaniem jego nastały w sprawach o nie wyroki Izb Kryminalnych, lecz nie były potwierdzone przez Naczelników gubernii; azatem zaleca przez pośrednictwo Rządu Gubernialnego unikczemnić uzyskanie pomienionych sztrafowych pieniędzy od obywateli Stockich. Izba Skarbowa Ekaterynosławska doprowadzając o tém do wiadomości Ministra Skarbu uprasza o rozwiązanie, na wykreślenie pomienionych sztrafowych pieniędzy z niedoimki, dodając, że one, podług jey opinii, powinny bydź wykreślone, na mocy ukazu 2 maja 1827 roku, równie jak i nastały na nich do wydania Manifestu dekret Izby Kryminalney, nie tylko że nie był objawiony Stockim, ale też przez Naczelnika gubernii nie był potwierdzony. Porównawszy okoliczności tey sprawy, P. Minister Skarbu znayduje, iż chociaż rzeczywiście przed wydaniem Naymiłościwszego Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, nastąpił wyrok Ekaterynosławskiey Kryminalney Izby, o osztrafowanie obywateli Stockich za przetrzymywanie włoczęgów stu rublami; lecz dekret ten nie wszedł jeszcze w moc prawną, ponieważ nie był objawiony podsądnym; a następnie, trzymając się istotnych słów Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa, ogłoszoney w ukazie Rządzącego Senatu 2 maja teraźnieyszego 1827 roku, w którym postanowiono rozciągnąć Naymiłościwiey darowane w 1szym punkcie Manifestu 22 sierpnia 1826 roku przebaczenie na sprawy będących pod sądem, w których dekreta nieprzyprowadzone jeszcze do mocy prawney, tenże P. Minister Skarbu poczytuje za sprawiedliwą, unikczemnić uzyskanie pomienionych sztrafowych pieniędzy z obywateli Stockich, postępując i nadal tym sposobem w wykreśleniu podobnych sztrafow; o czem przedstawia na dalsze rozpatrzenie i rezolucyą Rządzącego Senatu. Rozkazali: Zgodnie z przedstawieniem P. Ministra Skarbu przysądzony przez Sąd Kryminalny Ekaterynosławskiey Izby z obywateli Tytusa i Ignacego Stockich za przetrzymywanie zbiegow sztraf 100 rubli, na mocy Naymiłościwszego Manifestu 22 sierpnia 1826 roku zdjąć. O czém zalecić dla należytego wypełnienia Ekaterynosławskiey Skarbowey i Kryminalney Izbie, a dla jednostaynego w podobnych zdarzeniach postępowania, dać o tém wiedzieć i wszystkim dalszym Izbom i Expedycyom Skarbowym, Izbom Kryminalnym i dalszym równym im mieyscom, Gubernialnym i Obwodowym Rządom przez ukazy; również przez ukazy uwiadomić PP. Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorow i Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi i Ministra Skarbu, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnych ich Zebrań, przesłać uwiadomienia. Grudnia 5 dnia 1827 roku. (Z 1go Departamentu.)

O tém, iż nakładany na przemytników wódki pieniężny sztraf, należy uzyskiwać nie poosobno z każdego, ale ze wszystkich razem.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat z powodu zapytania Słobodzko-Ukraińskiey Izby Kryminalnego Sądu: jakim sposobem nakładać sztraf na przemytników wódki w takiem zdarzeniu, kiedy przekonanych będzie razem kilka osob o przemycenie wódki od jednego do dziesięciu i więcey wiader, to jest, czy z każdey osoby za całą wódkę, ile się jey okaże, uzyskiwać we troje liczących się na rzecz skarbu sztrafowych pieniędzy, albo ze wszystkich razem. Rozkazali: ponieważ § 41 odkupnych umow nakłada za przemycanie wódki pieniężny sztraf jedynie od ilości przemycanych trunkow, a nie od liczby poymanych na przemycaniu ludzi; zatém potwierdzić wniosek Słobodzko-Ukraińskiey Izby Kryminalnego Sądu, zgodzony z opinią tamecznego Gubernialnego Prokurora, ażeby naznaczoną na sztraf za całą przemycaną wódkę we troje pieniężną summę, uzyskiwać na przyszłość nie poszczególnie od każdey osoby, lecz ze wszystkich przekonanych o przemytnictwo, po równey części, ile po rozliczeniu przypadnie; o czém zalecić jey dla należytego wypełnienia przez ukaz, również przez ukazy dać wiedzieć Ministrowi Skarbu, i innych uprzywileiowanych guberniy Rządom Gubernialnym, 1szym Departamentom Głównych i Jeneralnych Sądow. Grudnia 7 dnia 1827 r. (Z 1go Departamentu.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 18.

Wilno dnia 10 Lutego v s. 1828 Roku.

1 Od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się; iż z przyczyny zasekwestrowania wszelkiego majątku i własności Grodzieńskiego Wice-Gubernatora Radcy Kollegialnego Konstantego Maksimowicza, usunionego od tego obowiązku, z osadzeniem na obwachcie, z powodu okazania się w znaczney ilości roztrwonienia summ skarbowych, zostających pod jego zarządzeniem, za ewikcyą Rzeczywistego Radcy Stanu Siemiena Tichanowicza Owczynnikowa 1813 roku daną i w Sanktpetersburskiey Cywilney Izbie zajawioną, majątek Kołpaki, w powiecie Grodzieńskim położony, nim się odkryje istotny jego właściciel, oddano pod wiedzę Grodzieńskiey Szlacheckiey Opieki, z zaleceniem, rozciągnienia nad nim gospodarskiey administracyi, z zachowaniem ekonomicznego dochodu w zupełney całości. Tymczasem dla odkrycia sukcessorow do tego majątku Kołpaki, czynione były ze strony Rządu Gubernialnego stosowne rozporządzenia, na skutek których 2gi Departament tuteyszego Głównego Sądu uwiadamia: iż wyżey pomieniony majątek Kołpaki N a y m i ł o ś c i w i e y 1796 roku nadany był na wieczne i potomne władanie Radcy Dworu Piotrowi Wasiljewa synowi Zamyckiemu, ten Zamycki testamentem dnia 7 stycznia 1799 roku oddał do rozrządzania Radcy Stanu Siemienowi Tichonowiczowi Owczynnikowu, z tém, ażeby z dochodow tego majątku, krewnym i służącym tego Zamyckiego dawał wszelką jak można pomoc; zatém po śmierci Radcy Stanu a potém Rzeczywistego Radcy Stanu Owczynnikowa, albo sukcessorowie tego Owczynnikowa powinni złożyć dowody na prawo władania majątkiem Kołpakami, albo też krewni zmarłego Radcy Dworu Piotra Wasiljewa Zamyckiego dowieść, że ten majątek do nich należy, z jakowemi dowodami zechcą się jawić do tego Rządu, na mocy ukazu 1767 kwietnia 4 dnia, zostający wewnątrz Rossyi w ciągu półroku, a za granicą będący w rok, od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach; po upłynieniu jakowego terminu, z tym majątkiem, w przypadku niejawienia się sukcessorów, albo też nieudowodnienia przez nich prawa na własność tego majątku, postąpiono będzie na osnowie 7 punktu Instrukcyi Kancellaryi Konfiskacyi 1730 roku.

Sekretarz i Kawaler Tadeusz Afanasowicz.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

---

1 Niżey podpisany plenipotent, dla wiadomości i poinformowania interessowanych następujące w aktach Ziemskich Ptu Wołkowyskiego zapisuję w imieniu aktorki mojey oświadczenie: JW. Zofia z Hrabiów Paców pierwiey Potocka dopiero Generałowa Niesiołowska, po śmierci Felixa Hrabiego Potockiego Pułkownika Woysk Pol. w roku 1811 wydarzoney z troygiem dzieci pozostała wdowa, mając niekiedy z dóbr małoletnich, od swych zapisow wolnych, pod rządem Opieki zostających, dostarczane fundusze, na załatwienie kontraktowych interessów, gdy one na ten obiekt były niewystarczającemi, jako matka uczuciami przywiązania i miłości dzieci swoich powodowana, i o wszystko coby stanowić mogło ich dobro dbająca, częstokroć udzielała własnych pieniędzy na wsparcie kontraktowych interessów swoich dzieci; podobało się Opatrzności uprzednio dwoje dzieci a na koniec dnia 20 junii 1827 roku i ostatnią córkę Izabellę Hrabiankę Potockę, z tego świata przenieść do wieczności; równo więc z utratą ostatniey córki, znikły już wszelkie pierwotrwające powody, dla JW. Generałowey Niesiołowskiey, udzielania własnych funduszów na interessa massy odtąd już obcey, i utrzymywania stosunkow z wierzycielami ś. p. Felixa Potockiego, gdyż oyczystą zeszłey Hrabianki fortunę od zapisów oświadczającey się wolną, od dóbr Tykocina w Królestwie Polskim oddzieloną i w obwodzie Białostockim sytuowaną, rodzony jey stryy Jan Aloizy Hrabia Potocki koleją sukcessyi odziedziczył, w swoje władanie zajął, i przychodzące pobiera intraty. Z powyższych przeto uwag, nie mając JW. Jenerałowa Niesiołowska potrzeby przez wypłaty kapitałów i procentów jak dotąd w zastępstwie za massę ś. p. Hrabianki Potockiey, zwiększać swoich z tąż massą rachunków, przez niniejsze oświadczenie zapowiada, że w następność tychże interessów załatwiać nie będzie, a ktokolwiek ma stosunki kredytowe z massą zeszłey Hrabianki Potockiey, ten do spadkobiercow jeyże massy referować się jest obowiązanym. Datt w Wołkowysku roku 1828 mca stycznia 17 dnia.

Plenipotent JW. Zofii z Hrabiów Paców Niesiołowskiey Generałowey Woyska Pols., Kolleski Sekretarz. Ignacy Kalenkiewicz.

Roku 1828 januaryi 18 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Ptu Wołkowyskiego, po odwołaniu Sądow stawając osobiście W. Ignacy Kalenkiewicz szlachecki Wołkowyski Sekretarz, takowe oświadczenie w sposobie awizacyi do akt podał. Przyjąłem i że jest w aktach poswiadczam.

Kollegialny Sekretarz Regent Ziemski Wołkowyski Józef Kotkowski.

Wolno drukować. Wilno d. 6 lutego 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

---

1 Niżey podpisany Exekutor Testamentu zeszłego ś. p. Adama Kozłowskiego Regenta Ziemskiego Powiatu Nowogrodzkiego, w skutek poprzedniczego ogłoszenia mojego, roku idącego miesiąca sierpnia 1 dnia, w dodatku do Gazety Kuryera Litewskiego pod Nr. 90 i 91 zamieszczonego, na termin oznaczony 15 8bra idącego roku do miasta Powiatowego Nowogrodka w Gubernii Grodzieńskiey leżącego, przybywszy, lubo znalazłem sukcessorów rzeczonego Adama Kozłowskiego w dopełnioney liczbie, jednych osobiście drugich w mocy Plenipotencyi, gdy jednak z tych niektore, tak do natury interessu niestosowne, niedostateczne nadto ścieśniające władzę stanowiących, były, żem nic ważnie ostatecznie zamknąć nie mógł, zwłaszcza kiedy przedmiot podziału na głow trzynaście, i

trzech siostr zeszłego przypadający, nie z gotowego grosza (procz części) lecz się z Obligow, na zachwianych w kredycie, i nie pewnych do oddnia massach składa. Na trzech takich w zbliżoney do podziału ziemi mieści się guro pięć tysięcy r. s., w gotowym zaś groszu bydź może 1,500, prócz wydatkow pogrzebu, procesow z dłużnikami, opłaty sta czerwonych przez Testament wskazanych Gorzelskiemu słudze zeszłego Kozłowskiego, i dalszych, za wiedzą Exekutora i jedaego z konsukcessorow W. Zaleskiego łożonych, które także do kilkuset rubli srebrnych wynoszą; stosownie więc do tego co się powiedziało, Plenipotencye bydź mają sporządzone, w mocy stanowienia wszelkich jak z rzeczy wypadnie układow, tak między sukcessorami wzajemnie, do podziału Papierow, czego sami żądają, jako też z debitorami następnie, w dopominku, lub do poszukiwąnia na ich należności krokami prawa, przy podziale ziemi praktykowanemi, naostatek do kwitowania jak i kogo ze składu interessu wypadnie; przeto gdyby dać czas doyścia wiadomości ogłoszenia tego sukcessorom, w różnych prowincyach Imperyi zamieszkałym, zkomunikowania się z Plenipotentami, przesłania im prawnych i stosownych do interessu Plenipotencyy, na dopełnienie tego i zebranie się do Miasta Powiatowego Nowogrodka dzień 1 maja następnego 1828 roku naznacza się, i że po upłynieniu tego, w zdarzeniu jakieyś ze strony Sukcessorow nieakuratności przy złożeniu w Kancellaryi Ziemskiey Nowogrodzkiey, obligow, rachunków, papierow, gotowego jaki się zebrać może grosza wszelkiego, interessowi temu przewodnictwa, dla słabości zdrowia, i odległego od Nowogródka mieszkania, zaprzestanę, oświadczam.

Xawery Obuchowicz b. Prezydent Depar. 2go Mińskiey Gubernii, Exekutor.

Wolno drukować. Wilno d. 9 lutego 1828 r. A. Powstański Prezes Kom. Cenz. Wileń. Radca Kollegialny i Kawaler.

---

1 W domu Michela na Ulicy Wielkiey są do sprzedania dwa koniki małego wzrostu z uprzężą, a które są uczone chodzić pod siodłem, także znayduje się tamże kolaska wiedeńska tak nazwana, Szteynwagen ze wszelkiemi potrzebnemi do niey rekwizytami.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

1 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski za Dekretem Remissyynym Sądu Głgo 2 Dep. Gubr. Grodzień. w roku 1827 8bra 10 ogłoszonym, na usatysfakcyonowanie kredytorow JW. Jana Zakrzewskiego b. Prezydenta Gran. Lidz. przeznaczony, stosownie do tegoż Remissyynego Dekretu w dniu 7 idącego mca zjechawszy do majątku Chylczyc tegoż JW. Zakrzewskiego w Lidzkim Ptcie leżącego, administracyą nad tymże majątkiem ustanowił, wymiar Komornikowi polecił, komportacye na debitorze, kredytorach i wszystkich do sprawy wchodzących osobach dnia 23 praesentium do Kancellaryi Ziem. Lidzkiey spełnić się powinną przeznaczył, i dalsze czynności pierwszemu Zjazdowi właściwe zaskuteczniwszy, Sądy swoje do dnia 15 maja roku idącego odroczył. Ażeby tedy na takowy termin wszyscy kredytorowie i pretensorowie do majątku JW. Prezydenta Zakrzewskiego dopominki czynić mogący, przed Sądem niniey szym sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych, z dopominkami i dowodami stawali, Sąd Podkomorsko Exdywizorski pod utratą pretensyy wszystkie interessowane osoby uwiadamia. Roku 1828 mca januaryi 10 dnia.

Wincenty Sieklucki Podkom. Ptu Lidz.
Edward Adamowicz Sędzia Ziem. Lid. Ex.
Zygmunt Szymkowski b. S. G. Lidz. Ex.
Jan Szukiewicz Por. W. Pol. Reg. Ex.

---

2 Zostający w powierzonym mi Tatarsko-Ułańskim półku Sztabs-Rotmistrz Jan Wysocki, który w zeszłym miesiącu październiku umarł, zostawił po śmierci różną własność, składającą się z pojazdów, koni i różnego rodzaju rzeczy: dla odebrania których, po czynionych przez półk odezwach, nikt z sukcessorów zmarłego, mieszkających w Wileńskiey gubernii w Rossieńskim i Telszewskim powiecie dotąd nieprzybył; przez ninieysze więc wzywają się, z tém, iż jeśli nikt z sukcessorow zmarłego nieprzybędzie z prawnemi świadectwami do ostatecznego przez półk naznaczonego terminu, to jest do dnia 1 marca teraźnieyszego roku, do miasteczka Nieświża w gubernii Mińskiey gdzie półk jest rozłożony; wtedy wszelka pomieniona pozostała własność, przedana będzie z publicznego targu, a pieniądze obrócone zostaną na zakłady dobroczynne.

Dowódca półku Półkownik Baron Bolszwinh 1.

---

3 Od Wołyńskiey Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż oddany jey na ewikcyą przez obywatela Kajetana Malinowskiego 1823 roku 12 lutego, własne jego 200 dusz włościan, ze wszelką ich własnością, ziemią i wygodami, położone w Wołyńskiey Gubernii w Starokonstantynowskim powiecie, we wsi Weremiewce, za nieopłacenie pożyczoney przez tego Malinowskiego summy srebr. 5320 rub. i assygn. rub. 4080 z procentami, będą się przedawać w tey Magistraturze w terminach: 1szym 17, 2gim 21, i 3cim ostatecznym 24 maja 1828 roku, a zatém życzący kupić tych włościan, zechcą przybyć do tey Magistratury na wyżey pomienione terminy z gotowemi pieniędzmi. Dnia 25 stycznia 1828 roku.

Dożywotni Członek Krynicki.
Sekretarz Kondratjew.

---

3 Od Wołyńskiey Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż oddany jey na ewikcyą przez żytomierskiego obywatela żyda Faywela Srulowicza Rabinowicza 1817 roku 5 i 7 grudnia, murowany dwupiątrowy dóm, ze sklepami, i 5ciu drewnianemi kramami, w gubernialném mieście Żytomierzu położony, oceniony w samych niepalnych materyałach 4431 rub. 80 kop. assygn., za nieopłacenie pożyczoney przez tego Rabinowicza i za paręką żytomierskiego żyda Faywela Hamermana summy, złotem 237½ czer. zł. i assygn. 6635 rub. z procentami, będzie się przedawać w tey Magistraturze w terminach: 1szym 17, 2gim 21, i 3cim ostatecznym 24 maja 1828 roku, a zatém życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do tey Magistratury na wyżey pomienione terminy z gotowemi pieniędzmi. Dnia 25 stycznia 1828 roku.

Dożywotni Członek Krynicki.
Sekretarz Kondratjew.